

139091

R

v

Bratovšina

za

vedno češenje

presvetega

Rešnjega Telesa

in za

opravo ubožnih cerkev

kanonično vstanovljena

v cerkvi čč. gg. Uršularic

v

Ljubljani.

Založila bratovšina.

139091 139091

Cerkveno potrjenje.

Prošnjo več pobožnih in bogoljubnih duš, ali bi se smela **bratovšina za vedno češenje presv. Rešnjega Telesa in za opravo ubožnih cerkev** tudi v tej škofiji, in zlasti v Ljubljani vstanoviti, sprejme kapitularni konzistorij z velikim veseljem, in potrди po cerkveni šegi to bratovšino, pristavlja je, naj se ravna po pravilih Dunajske matere bratovšine, katerih naj nič ne prenareja brez škofijskega privoljenja. Naj bi jih pa tudi v to bratovšino le kmalu prav veliko pristopilo, naj bi goréli za čast presv. Rešnjega Telesa in za lepoto hiše Božje, in tako saj nekoliko zadostovali za tolike nečasti, katere se Gospodu mnogokrat godijo v tej skrivnosti njegove ljubezni.

Kapitularni konzistorij v Ljubljani

dné 11. sušca 1859.

Anton Kos, s. r.,
kapitularni vikarij.

9-506.571950

Nr. 67. 198

Franciška Dolenc

zapisana v bratovšino

14. 1. 1897.

Dan molitve: 1. ned.

Ura molitve: od 1-2 prof.*

Namen bratovšine.

1. Namen naše bratovšine je, buditi in vnémati Božje češenje, katero so verni kristjani skazovati dolžni Zakramentu presv. Rešnjega Telesa. Udje bratovšine si tedaj po svoji moči prizadevajo, da bi spoznanje, ljubezen in češenje Jezusa Kristusa v presv. Rešnjem Telesu čedalje bolj raslo, in da bi se odvrčevala nečast, katera se tolikrat godi najsvetejši skrivnosti. Zato se družijo v neprenehnem češnji presv. Rešnjega Telesa, kakor tudi v tem, da bi pre-skrbeli ubožne cerkve z bogoslužbeno opravo, in tako presv. Zakramentu povsód napravljali vrédno prebivališe.

2. Gospod bo blagoslovil to prizadevanje, ki iz ljubezni in gorečnosti do

njega izvira. On bo srca svojih zvestih otrok ginil, ter jih z močjo svoje milosti k temu delu privabil. Dal jim bo spoznati, da so iz hvaležnosti dolžni, takó njegovo čast povikševati, in ljubezen z ljubeznijo vračevati. Vžgal bo v njih srcih tisti ogenj ljubezni, ki ga je sam na svet prinesel. Luk. 12, 49.

3. Bratovšina naša se od vseh drugih pobožnih in dobrodelnih družb razločuje, jim ne samo nič napotja ne dela, ampak še le, ker prav iz studenca vseh milosti zajema, k njih duhovnemu življenju veliko pripomore, in se priporoča z lahkim pristopom in bogatimi odpustki.

Molitvene ure in pobožne vaje udov.

1. Vsaki ud moli enkrat na mesec Jezusa v presv. Rešnjem Telesu celo uro, katero si pri zapisanji sam izvoli.

Dan se loči v ta namen od 6. ure zjutraj do 6. ure popoldne, takó, da se

ure od šestih zvečer do šestih zjutraj k ponočni molitvi štejejo. Komur dolžnosti stanú in druge njegove zadeve pripusté, da si katero teh ponôčnih ur zvoli, ta bo še posebne milosti prejel. Primerniše je pač, svojo uro podnevi v kakošni cerkvi moliti, vendar se sme tudi domá opraviti, in se ravno tako odpustki zadobé. Če je kdo ob svoji uri zaderžan, naj jo pa odmoli pred ko je mogoče.

2. Udje naj posebno časté najsvetejše Jezusovo srce, katero tako prečudno med nami prebiva v presv. Rešnjem Telesu, in zlasti naj se pobožno spominjajo njegovega bitkega trpljenja, čegar vedni spomin je ravno ta Božja skrivnost.

3. Sv. maša pred izpostavljenim presv. Rešnjim Telesom se opravlja vsaki prvi četrtek meseca (ali pa še le drugi četrtek, ako bi bil prvi kaki zapovedan praznik) v Ljubljanski uršulinski cerkvi za vse žive in umrle ude bratovšine, in sicer v mesecih februarju, aprilu, juniju, avgustu, oktobru in decembru ob 5. zjut-

raj s slovensko, druge mesece pa ob 8. z nemško pridigo, po kateri moli mašnik 2 Očenaša in 2 Češenamariji s 129. psalmom „Iz globočine“ za bratovske ude, ki so v preteklem mesecu umrli.

4. Po hvalevredni navadi pristopajo bratovski udje z dovoljenjem svojih spovednikov med bratovsko mašo k sv. Obhajilu.

5. Bratovski udje naj si prizadevajo, da svojemu Božjemu Odrešeniku, Gospodu in prihodnjemu Sodniku, kjerkoli se očitno pokaže v presv. Rešnjem Telesu, kakor pri obhajilih, obhodih i. t. d., dolžno čast sami skazujejo, in tako češenje z besedo in z djanjem tudi pri družih budijo, vnemajo in širijo.

6. Gorečnost bratovskih udov naj se tudi v tem kaže, da presv. Rešnje Telo s pobožnim češenjem in z molitvijo obdajajo pri vsakem očitnem in slovesnem izpostavljenji, kakor kvatrni teden, pri štiridesetnih urah (pústne dni),

pri Božjih gróbih, v osmini praznika presv. Rešnjega Telesa i. t. d.

Pobiranje darov za ubožne cerkve.

1. Da ima bratovšina stanovitne dohodke ubožnim cerkvam v podpóro, podeli vsaki ud na leto pol goldinarja. Ako bi pa še to komu preveč bilo, naj vsaj 20 krajcarjev na leto daruje.

2. Kdor ure moliti ne prevzame, pa vendar en goldinar milošnje na leto dati obljubi, postane deležnik bratovšine; odpustkov sicer ne vživa, vendar pa se vdeležuje zasluženja in dobrih del bratovšine.

3. Pri mesečnih shodih se mili darovi za ubožne cerkve med bratovsko mašo pobirajo.

4. Vodja bratovšine in mati vratarica pri čč. gg. Uršularcah v Ljubljani tudi vse prejema, kar hoče kdo v sveti namen bratovšine podariti, kakor platno, mrežice (špice), svilno blago, porte, sre-

bernino, in karkoli se more v cerkvah rabiti. Vse bo natanko in skrbno prišlo na dobro mesto.

5. Posébní darovi v denarjih ali pri zadnjih volitvah zapuščeni denarji se z lepo zahvalo sprejemajo, z molitvijo povračujejo, in po razlóčbi darovalcev obračajo.

Vstanovitev bratovšine.

1. Bratovšina, ki ima sedež v cerkvi čč. gg. Uršularic v Ljubljani, je bila 11. marcija 1859 cerkveno vstanovljena, 20. oktobra 1860 pa pravilno pridružena materi bratovšini za vedno češenje presv. Rešnjega Telesa in za opravo ubožnih cerkev na Dunaju, in ima vsled tega ravno take pravice, prednosti in odpustke kakor dunajska mati bratovšina.

2. Vodja bratovšini je mašnik, katerega visokočastito škofijstvo izvoli. On gleda na to, da se namen bratovšine dosega, in nje postave spolnujejo.

3. Ud bratovšine more biti vsaki katoliški kristijan brez razločka stanú, da le prevzame mesečno uro moliti, in letni donesek vbogajme darovati.

4. Udje se v bratovšino zapisujejo na porti uršulinskega samostana v Ljubljani, kjer se sprejemajo tudi letni doneski. Oboje preskrbljuje pa tudi vodja bratovšine.

5. Ker je namen bratovšine, da njeni udje iz darovane milošine sami izdelujejo bogoslužbene oblačila in paramente za ubožne cerkve, za to ima vodja bratovšine na strani odbor ženskih udov, ki se s tem pečajo.

6. Izdelane cerkvene oprave se vsako leto očitno v ogled razstavljajo, in potem delijo farnim ali drugim kuratnim cerkvam Ljubljanske škofije, katerih predstojniki za to prosijo. Izjemno se obdarijo tudi ubožne cerkve zunaj škofije, zlasti v misijonskih krajih.

7. Vsako leto bratovšina naznanuje, koliko milih darov je prejela, kako in kam jih obrnila.

Kakó naj udje svoje ure molijo.

1. Začni in končaj molitveno uro z naslednjim, z odpustki sto dni obdarovanim, srčnim zdihljejem :

„Bodi češen in hvaljen vsaki čas
Najsvetejši in Božji Zakrament!“

2. Živo si pred oči postavi, da je naš Gospod Jezus Kristus v najsvetejšem Zakramentu resnično pričujoč, — prav blizo tebe. Združi se s sv. Angeli, kateri ga obdajajo, in moli njegovo veličastvo, ki se je tako neizrečeno ponižalo.

Zedini se v duhu z vsemi brati in sestrami bratovšine, in moli presv. Rešnjemu Telesu v čast sledeči 83. psalm :

„Kako ljuba so mi Tvoja prebivališa, Gospod vojskinih trum!

Moja duša hrepeni in koprni po lopah Gospodovih, moje srce in moje meso se veseli v živem Bogu.

Vravec si namreč najde hišo in grlica svoje gnjezdo, kamor déne svoje mladiče.

Jaz pa naj najdem Tvoje oltarje,
Gospod vojskinih trum, moj kralj in
moj Bog!

Blagor jim, kateri prebivajo v Tvoji
hiši, o Gospod, vekomaj in vekomaj Te
bodo hvalili!

Blagor človeku, kateri ima pomoč
od Tebe, v svojem srcu si napravlja
stopnice, po dolini solz v kraj, ki si
ga je odločil.

Ker postavodajavec daje blagodar,
hodijo od čednosti do čednosti, vidi se
Bog bogov na Sijonu.

Gospod Bog vojskinih trum, usliši
mojo molitev, poslušaj Bog Jakopov!

Ozri se, Bog naš varh, in poglej
na obličje svojega Maziljenega!

Ker bolji je en dan v Tvojih lo-
pah kakor tisočeri, raji sem najmanjši
v hiši svojega Boga, kakor da bi sta-
noval v šotorih grešnikov.

Ker usmiljenje in resnico ljubi Bog,
Gospod bo milost in slavo dal.

Dobrot ne bo kratil njim, ki živé nedolžno; Gospod vojskinih trum! blagor mu, kdor v Té zaupa.“

Cast bodi i. t. d.

3. Za odpušanje grehov in nečasti, s katerimi se žali Jezus v presv. Rešnjem Telesu, moli 50. psalm:

„Usmili se me, o Bog! po svoji veliki milosti, in po obilnosti svojega usmiljenja izbriši mojo hudobijo!

Operi me čedalje bolj moje krivice, in očisti me moje pregrehe!

Ker svojo hudobijo spoznam, in moj greh je vedno zoper mene.

Tebi samemu sem grešil, in vpričo Tebe sem hudo storil, da si opravičen v svojih besedah, in premagaš, ko si sojen.

Glej namreč, v hudobiji sem spočet, in v grehah me je spočela moja mati.

Glej, saj resnico ljubiš; neznane skrivnosti svoje modrosti si mi razodel.

Pokropi me s hisopom, in očišen bom; operi me, in bolj bom bel kakor sneg.

Daj mi veselo in prijetno besedo slišati, in potrte kosti bodo od veselja poskakovale.

Obrni svoj obraz od mojih grehov, in zbriši vse moje hudobije.

Čisto srce vstvari v meni, o Bog! in ponôvi v mojem osrčji pravega duha.

Ne zavrzi me spred svojega obličja, in svojega svetega Duha mi nikar ne vzemi.

Daj mi spet veselje svojega zveličanja, in z gospodovavnim duhom me potrdi.

Krivične bom učil Tvoja pota, in hudobni se bodo k Tebi spreobrnil.

Reši me dolgov krvi, o Bog, Bog mojega zveličanja! in moj jezik bo z veseljem hvalil Tvojo pravico.

Gospod! odpri moje ustnice, in moja usta bodo oznanovala Tvojo hvalo.

Ako bi bil daritev hotel, se vé, da bi Ti jo bil dal, nad žgavnimi darovi nimaš dopadajenja.

Dar Bogu je prežaljen duh; potrtega in ponižanega srca, o Bog! ne boš zaničeval.

Stori milost, o Gospod! po svoji dobri volji Sijonu, da se zidajo zidovi v Jeruzalemu.

Tedaj boš sprejemal daritev pravice, darove in žgavne daritve; tedaj bodo pokladali na Tvoj oltar teleta.“

Čast bodi i. t. d.

4. Premišljuj, kako naš Zveličar v skrivnosti presv. Rešnjega Telesa nebeškega Očeta moli, kako se mu zahvaljuje za nam dodeljene dobrote, kako se mu ponuja v zadostovanje za naše pregrehe, kako mu naše potrebe razklada, ter novih milosti prosi. Združi se ž njim, in ravno te srčne misli k Bogu pošiljaj.

Ženi si k srcu čednosti, ki se nad tvojim nebeškim Zveličarjem v tem presv. Zakramentu svetijo, njegovo zatajevanje, njegovo ljubezen, njegovo gorečnost za zveličanje ljudi in za čast njegovega očeta. Hrepeni tudi ti po teh čednostih,

in delaj trdne sklepe, se jih poprijeti, ter te sklepe po Marijinih priprošnjah Bogu daruj.

Nekoliko časa tiho in mirno v mislih postoj, in poslušaj, kaj Jezus k tvojemu srcu govori.

5. Vadi se v duhovnem obhajilu, rekoč :

„Moj ljubi Jezus ! verujem, da si pričujoč v presv. Zakramentu. Ljubim Te čez vse, želim Te v svoje srce sprejeti. Ker Te pa zdaj v presv. Zakramentu ne morem prejeti, pa saj duhovno v moje srce pridi ! Objamem Te, zedinim se s Teboj, kakor da bi bil že v mojem srcu ! Nikar ne pripusti, da se kdaj od Tebe ločim !“

6. Moli za rast ali razširjanje bratovšine, za vse njene ude in dobrotnike, ter jih priporočuj Materi Božji z molitvijo sv. Bernarda :

„Spomni se, o premila Devica Marija ! da se nikoli ni še slišalo, da bi bil kdo katerikrat od tebe zapušen, ki se je k tebi zatekal, tvoji priprošnji se

priporočal, in tebe pomoči prosil. S tem zaupanjem napolnjen, pribežim k tebi, o devic Devica in Mati Jezusa Kristusa! K tebi pridem, k tebi hitim, in kakor grešnik zdihovaje in trepetaje pred teboj stojim. O ti Kraljica nebes in zemlje, Mati večne Besede! ne zavrzi moje prošnje, ampak poslušaj me dobrotljivo, in usliši me reveža, kateri iz te doline solz pri tebi pomoči išem. Pomagaj mi v potrebah zdaj in vselej, posebno o smrtni uri, o dobrotljiva, o milostljiva, o sladka Devica Marija! Amen.“

7. Srčno priporočaj Gospodu potrebe njegove cerkve in svoje domovine, ravno tako tudi spreobrnjenje grešnikov. Tudi ubozih duš v vicah ne zabi, in moli za nje, zlasti za ranjke ude in dobrotnike bratovšine 129. psalm:

„Iz globočine vpijem k Tebi, o Gospod!

Gospod! usliši moj glas! Naj poslušajo Tvoja ušesa glas moje prošnje.

Gospod! ako boš na pregrehe gledal, kdo bo obstal, o Gospod!

Toda pri Tebi je sprava, in zavoljo Tvoje postave čakam Tebe, o Gospod!

Moja duša čaka njegove besede, moja duša v Gospoda upa.

Od jutranje straže do nóči naj Izrael v Gospoda upa!

Ker pri Gospodu je usmiljenje, in pri njem obilno odrešenje.

In On bo rešil Izrael vseh njegovih hudobij.

O Gospod! daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti!“

8. Preden svójo molitveno uro skleneš, prosi gospoda odpušenja pregreškov, ki si jih ravno pri tej molitvi storil. Zahvaljуй se mu za njegove dobrote, in obudi srčne želje, kmalu spet Jezusa obiskati v presv. Zakramentu.

9. Komur ni dano, samemu pre-mišljevatī po zgornjem napeljevanji, ta naj se posluži znanih knjig „Sveta ura moliti Jezusa“, „Kruh nebeški“ ali „Vedno češenje presv. Rešnjega Te-

lesa“, ki se dobivajo v „Katoliški bukvarni“ v Ljubljani.

10. Kdor pa ne zna brati, ta naj moli zraven družih ustmenih molitev v čast presv. Rešnjega Telesa tudi naslednji rožni venček presv. Zakramenta:

- I. Jezus, kateri v presv. Rešnjem Telesu naše duše razveseljuje.
- II. Jezus, kateri v presv. Rešnjem Telesu naše duše nasituje.
- III. Jezus, kateri v presv. Rešnjem Telesu naše duše tolaži.
- IV. Jezus, kateri v presv. Rešnjem Telesu naše duše peklenškega ognja varuje.
- V. Jezus, kateri v presv. Rešnjem Telesu naše duše v nebeško kraljestvo vodi.

Odpustki bratovšine.

(Po zapisniku potrjenem od sv. odbora za odpustke
22. avgusta 1863.)

Odpustki podeljeni 13. novembra 1849.

1. Popolnoma odpustki, če po opravljeni spovedi in sv. Obhajilu v

papežev namen moliš: katerikoli dan tistega meseca, katerega se v bratovščino zapišeš; v praznik presv. Rešnjega Telesa, ali kakoršen dan v njegovi osmini; vsaki prvi četrtek meseca; vsak mesec en dan, ki si ga sam izvoliš.

2. Popolnoma odpustki ob smrtni uri tistemu, kateri s pravim kesanjem sladko ime Jezus saj v srcu zakliče, ako ga ne bi mogel izgovoriti.

3. Popolnoma odpustki, če se spoveš in obhajaš, v kakoršni koli cerkvi presv. Rešnje Telo obišeš, in v papežev namen moliš, naslednje dni: v praznik čistega spočetja, rojstva, oznanjenja, očiševanja in vnebovzetja Marijinega, na vseh Svetnikov in vernih duš dan, v praznik sv. Jožefa, sv. Petra in Pavla, sv. Janeza krstnika, in sv. Janeza aposteljna.

4. Odpustki 7 let in 7 kvadragen po obiskanji presv. Rešnjega Telesa ob vseh družih praznikih Matere Božje in sv. Aposteljnov.

5. Pod številoma 3 in 4 nazna-
njenih odpustkov se morejo vdeležiti
bolni bratovski udje, ako na
mesto presv. Rešnje Telo obiskati,
molijo 5 „Očenašev, Češenamarij in
Čast bodi“ presv. Rešnjem Telesu na
čast, in še 1 „Očenaš, Češenamarijo
in Čast bodi“ v namen svetega Očeta.

6. Odpustki 60 dni vsaki dan
za vsako dobro delo.

7. Odpustki rimskih po-
staj, katere udje bratovšine zadobé,
ako obišejo presv. Rešnje Telo, in mo-
lijo v namen sv. Očeta, in sicer: na
božični dan, veliki četrtek, velikonočno
nedeljo in na praznik vnebohoda Go-
spodovega po opravljeni spovedi in sv.
Obhajilu popolnoma odpustki; pepel-
nično sredo in četrto postno nedeljo
15 let in 15 kvadragen; cvetno ne-
deljo 25 let in 25 kvadragen; vsaki
dan v štiridesetdnevem postu 10 let
in 10 kvadragen; veliki petek in ve-
lika soboto 30 let in 30 kvadragen;

vsaki dan v velikonočni osmini 30 let in 30 kvadragen; predbinkoštno soboto 10 let in 10 kvadragen; binkoštni praznik in vsaki dan v njegovi osmini 30 let in 30 kvadragen; prvo, drugo in četrto nedeljo v adventu 10 let in 10 kvadragen; tretjo nedeljo v adventu 15 let in 15 kvadragen; sveti večer o polnočni in zorni maši 15 let in 15 kvadragen; vse tri dni, ki nasledujejo po Božiču, v praznik obrezovanja Gospodovega in sv. treh kraljev, tudi prvo, drugo in tretjo predpepelnično nedeljo 30 let in 30 kvadragen; vse kvatrne dni 30 let in 30 kvadragen; sv. Marka dan in prošnje dni križevega tedna 30 let in 30 kvadragen.

8. Duhovni udje bratovšine so prošeni, vsako leto eno sv. mašo brati, neduhovni pa, dve sv. Obhajili darovati za duše umrlih udov. Z vsako tako mašo in takim obhajilom so sklenjeni popolnoma odpustki, ki se morejo obrniti dušam v vicah.

Odpustki podeljeni 16. junija 1862.

Popolnoma odpustki po opravljeni spovedi in sv. Obhajilu: vsaki prvi petek meseca, v dan ko opravljaš svojo molitveno uro, v praznik najsv. Srca Jezusovega, v praznik sv. Julijane (5. aprila), sv. Stanislava Kostke (13. novembra), sv. Terezije (15. oktobra) in sv. Frančiška Ksav. (3. decembra).

Odpustki 7 let in 7 kvadragen za opravljanje mesečne molitvene ure, in za navzočnost pri bratovski sv. maši in pridigi.

Odpustki 300 dni za navzočnost pri večernem sv. blagoslovu v cerkvi, in za vdeležitev pri odborovih shodih bratovšine.

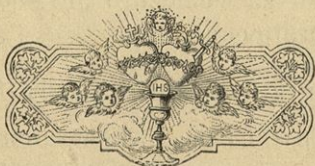
Odpustki podeljeni 19. marecija 1863.

Popolnoma odpustki enkrat v mesecu po opravljeni spovedi in sv. Obhajilu, če vsak teden 6 ur delaš za opravo ubožnih cerkev, in to delo z molitvijo skleneš.

Odpustki 300 dni, kadarkoli pol ure na omenjeni namen delaš.

Opomba. 1. Vsi ti odpustki se obrnejo lahko vernim dušam v vicah v korist.

Opomba. 2. Kdor brez vzroka dva meseca zaporedoma molitveno uro zanemari, zgubi po pismu papeža Pija VII. do matere bratovšine vednega češenja v Rimu pravico do bratovskih odpustkov, dokler zopet v redu ne opravlja molitvenih ur.

i

e
v

a
o
a
-
l
-

